

Оперативне лікування за методикою проводилося на 2-й чи 3-й день після перелому. Після оперативного втручання ділянка перелому у тварин обох груп дренировалася пасивним трубчастим поліхлорвініловим дренажем. Після антисептичної обробки у дослідних тварин використовувалася мазь “Левосин” 1 раз на добу у контрольній лінімент стрептоциду, застосовували обидві мазі 3–7 днів до повного припинення ексудації та ознак запалення ранові дефекти закривалися швом.

Клінічна картина ділянки переломів до початку оперативного втручання характеризувалася істотним набряком тканин, патологічною рухомістю і значною болючістю.

На 10-у добу лікування у групі контрольних тварин реєстрували незначний набряк країв рани і їх малорухливість. Стінки ран рівномірно вкривалися великозернистими грануляціями. До 8–10-ї добу в залежності від стану ран видалялися дренажі у контрольної групи тварин. Рани закривали глухим швом на 10–12 добу за умови повного припинення ексудації.

У дослідної групи тварин до 10-ї доби поступово зросталися краї рани, спадав набряк і ознаки запалення, зменшувалася болючість.

Швидкий та позитивний клінічний ефект в даному випадку обумовлений очищенням ділянки перелому, локалізацією ознак запалення і ранньою на цьому фоні регенерацією.

Таким чином, використання у комплексній терапії мазі “Левосин” за лікування ран після остеосинтезу переломів трубчастих кісток собак дає нам можливість на 5 діб, в середньому, зменшити тривалість лікування за переломів плечової і стегнової кісток та на 4 доби за переломів кісток передпліччя та гомілки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. ACOG Committee on Clinical Practice Guidelines–Gynecology. Management of Postmenopausal Osteoporosis: ACOG Clinical Practice Guideline No. 2. Obstet. Gynecol. 2022. 139. P. 698–717.

2. Структура осколкових переломів довгих трубчастих кісток у собак за принципами класифікації АО/ASIF (24 клінічні випадки) / В.О. Чемеровський та ін. Науковий вісник ветеринарної медицини. 2022. Вип. 1. С. 179–187.

УДК 619:617.57–08:636.2

КОНДРАТЮК С.П., магістрант

Науковий керівник – **РУБЛЕНКО С.В.**, д-р. вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ЕФЕКТИВНІСТЬ ЗАСТОСУВАННЯ НЕСТЕРОЇДНИХ ПРОТИЗАПАЛЬНИХ ЗАСОБІВ ГРУПИ КОКСИБІВ ЗА ОСТЕОАРТРОЗІВ У СОБАК

Представлено результати досліджень щодо застосування двох протоколів лікування остеоартритів у собак. Більш ефективними виявилися результати досліджень першої групи де застосовували НПЗП – «Трококсил» у комбінації з хондропротектором «Фітовіт».

Ключові слова: остеоартроз, собаки, біль, кљульгавість, нестероїдні протизапальні препарати, Трококсил, Фітовіт, «Сімаджекс».

Остеоартрит є основною причиною болю, кульгавості та захворюваності не лише у собак, а й людей, у всьому світі [1]. Це багатофакторне, прогресуюче, дегенеративне захворювання синовіальних суглобів, яке вражає не лише суглобовий хрящ, але й інші структури всередині конкретного синовіального суглоба. Деградація суглобового хряща, склероз субхондральної кістки, остеофітоз, різний ступінь синовіту, дегенерація менісків і зв'язок є ознаками процесу захворювання. Проте ще багато чого потрібно зрозуміти щодо основного патогенезу остеоартриту [2].

Дана патологія, у собак, найчастіше виникає в результаті провокуючих факторів, таких як дисплазія тазостегнового (кульшового) суглоба, дисплазія ліктя, захворювання хрестоподібної зв'язки, вивих надколінка, вади розвитку кінцівок і переломи суглобів. У свій

час, [3] було визначено низку факторів ризику розвитку остеоартриту у собак, включаючи генетичну схильність, дієту та ожиріння, які можуть відігравати певну роль у прогресуванні захворювання.

Оцінки поширеності собак, які звертаються з остеоартрозом до ветеринарних служб первинної медичної допомоги у Великій Британії, відрізняються залежно від дослідження, але нещодавно повідомлялося, що вони становлять від 2,5 % до 6,6 % [3]. У попередньому дослідженні собак, які відвідували спеціалізовані лікарні в США, було зазначено, що поширеність остеоартрозу становить до 20 % у собак старше 1 року. Однак справжня поширеність захворювання, ймовірно, буде вищою, якщо взяти до уваги незареєстровані випадки та розбіжності в системах реєстрації. Приблизно 12,5 мільйонів собак у Великобританії (Асоціація виробників кормів для домашніх тварин, 2021 рік) і 77 мільйонів у США (Американська ветеринарна медична асоціація, 2017 рік), це означає значну кількість уражених собак, а також значну кількість власників собак і опікуни, на яких покладено відповідальність (і економічні витрати) за управління їх лікуванням [4].

Тому оскільки остеоартроз є проблемою добробуту для багатьох собак, важливо, щоб інформація щодо варіантів лікування цих тварин була актуальною та базувалася на доказах, допомагаючи практикуючим ветеринарам і власникам собак в ефективному веденні цих випадків.

Маючи на увазі безліч доступних варіантів лікування та нові препарати, які отримали дозвіл на ринках розвинутих країн для лікування остеоартритів у собак за останнє десятиліття, мета цього дослідження провести визначення ефективності застосування сучасних препаратів, що з'являються на ветеринарному ринку препаратів України.

Дослідження виконувались в умовах хірургічної клініки Білоцерківського НАУ на собаках що надходили в клініку з діагнозом остеоартроз. В першу та другу, дослідні групи відбирали собак із підтвердженим діагнозом «остеоартроз» по 4 гол. у кожній. Завдяки рентгенодіагностики у пацієнтів було встановлено 2 стадію процесу, яка характеризувалась незначним звуженням суглобової щілини та поодинокими остеофітами. Інтенсивність болю та кульгавості проявлялася по різному, що зумовлено тяжкістю процесу, породними та індивідуальними особливостями. Комплексне лікування включало застосування НПЗП у поєднанні із хондропротектором.

Основна різниця призначених схем зводилась до того, що тваринам першої дослідної групи застосовували препарат «Трококсил» («ZoetisInc.») із кумулятивною дією, який задавався з інтервалом перші два рази з інтервалом 14 діб, а потім 1 раз на 30 діб протягом 4–6 місяців, а доугої дослідної – лікарський засіб Сімалджекс», що вводився протягом 4 тижнів по 1 пігулці на добу. В першому випадку у якості діючої речовини виступав – мавакоксиб (фармакологічна група коксибів, похідні сульфонаміду) другому – сімікоксиб (фармакологічна група також коксибів). Додаткового у собак обох груп використовували хондропротектор «ProVET «Фітовіт» 1 пігулка на добу в продовж 4 тижнів.

Згідно результатів лікування остеоартрозів у собак, отриманих при використанні різних протоколів, у контрольних тварин лише у 24 % випадків отримано добрі результати. При цьому на задовільно оцінено терапевтичні ефекти у 45 % пацієнтів, у 38 % собак не вдалось отримати не тільки позитивну динаміку, а навіть стабілізувати стан., щоб зменшити страждання хворих тварин.

В той же час, призначення запропонованої схеми у дослідних тварин 1 групи дозволило значно покращити результати лікування, зокрема, повністю усунути основні ознаки остеоартрозу у 13 % собак, значно поліпшити якість життя в 44 % тварин, отримати задовільні результати у 32 % пацієнтів, тим самим зменшивши кількість незадовільних результатів вдвічі (з 40 до 20 %).

Таким чином, отримані результати вивчення ефективності застосування консервативної схеми лікування, основу якої складав нестероїдний протизапальний засіб «Трококсил» виявилась більш ефективною, ніж використання препарату «Сімалджекс», що дозволяє

рекомендувати його у комбінації із хондропротектором «Фітовіт», для впровадження в практичну діяльність лікарів ветеринарної медицини.

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Cui A., Cui A., Li H., Wang D. Global, regional prevalence, incidence and risk factors of knee osteoarthritis in population-based studies. *EClinical Medicine*. 2020. № 26. P. 29–30. DOI:10.1016-j.
2. Glyn-Jones S., Glyn-Jones S., Palmer RA. Osteoarthritis. *Agricola. The Lancet*. 2015. № 386. P. 376–387. DOI:10.1016/S0140-6736(14)60802-3.
3. Prevalence, duration and risk factors for appendicular osteoarthritis in a UK dog population under primary veterinary care/ K.L. Anderson et al. *Scientific Reports*. 2018. № 8. 5641p. DOI:10.1038/s41598-018-23940-z.
4. Belshaw Z., Dean R., Asher L. You can be blind because of loving them so much: the impact on owners in the United Kingdom of living with a dog with osteoarthritis. *Veterinary Research*. 2020. № 190. P. 1–10. DOI:10.1186/s12917-020-02404-5.

УДК: 636.234.2.18.5

ОПАНАСЕНКО І.І., магістрант

Науковий керівник – **КОЗІЙ В.І.**, д-р вет. наук

Білоцерківський національний аграрний університет

ПОРІВНЯЛЬНА ЕФЕКТИВНІСТЬ ЛІКУВАННЯ СОБАК ЗА ГНІЙНОГО ОТИТУ

Метою дослідження було порівняти ефективність різних методів лікування собак із хронічним гнійним отитом. Була встановлена найбільша ефективність лікування собак за поєднаного використання протимікробного і протигрибкового засобів (суспензії Мастіет форте та фукарцину).

Ключові слова: собаки, отит, лікування, антимікробний, протигрибковий.

Однією з найпоширеніших проблем у собак є зовнішній отит. Це мультиетіологічне захворювання, його розвитку сприяють багато факторів. Перш за все, це схильність породи. Виводячи породи собак, людина працювала над закріпленням бажаних якостей, але при цьому в генотипі закріплювалися і несприятливі для здоров'я тварини риси. Це стосується пуделів (надмірне оволосіння зовнішнього слухового проходу), шарпеїв (звуження і деформація зовнішнього слухового проходу), німецьких вівчарок (через надмірне виділення вушної сірки і відносно широкий слуховий прохід) [1, 2]. Крім того, важливу роль у розвитку захворювання організму відіграють системні захворювання, особливо шкірні (піодермії) і паразитарні захворювання, а також деякі патології алергічного та аутоімунного патогенезу [3-5].

Результати проведених нами попередніх досліджень дозволили встановити, що захворюваність собак на отит складає від 3 до 7 відсотків. У зв'язку з цим метою дослідження було порівняти ефективність різних методів лікування собак із хронічним гнійним отитом.

Матеріал та методи роботи. Матеріалом для дослідження були собаки, яких власники приводили на амбулаторний прийом до клініки.

Тварин з гнійним отитом розподілили на три групи — контрольну та дві дослідні. Собакам усіх груп очищали вушну раковину і зовнішній слуховий прохід ватними тампонами, змоченими 3% розчином перекису водню, а потім промивали 0,9% розчином натрію хлориду. Надалі тваринам контрольної групи використовували лікування, яке зазвичай призначали у клініці – у вушний прохід вводили мазь Унісан два рази на день; тваринам першої дослідної групи – суспензію Мастіет форте та другої дослідної групи – суспензію Мастіет форте поєднували з введенням фукарцину, по одному разу на добу до отримання клінічного ефекту. Собакам усіх трьох груп вводили в/м протизапальний засіб дексафорт, одноразово в дозі 0,5 мл на 10 кг живої ваги.

Результати дослідження. Відразу після початку лікування у тварин усіх трьох груп покращувався загальний стан, апетит, зменшувалися місцеві клінічні ознаки гнійного